

Arrest

nr. 174 172 van 5 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN COPPENOLLE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger afkomstig uit het dorp X in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak, verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u door de Taliban en de Afghaanse overheid werd vervolgd.

U was als garagist werkzaam in de bazaar van Jalrez. U herstelde, onder andere, de wagens van verschillende overheidsfunctionarissen uit de streek. U kreeg daarom op een dag een dreigbrief van de taliban. Hierna sloot u uw winkel, maar u werd door de overheidsfunctionarissen onder druk gezet om hun auto's ter plekke te komen herstellen. Toen u hierna telefonisch werd bedreigd door de taliban, die

eisten dat u uw werkzaamheden voor de overheid onmiddellijk zou stopzetten, besloot u het land te verlaten.

U verliet Afghanistan op 1 augustus 2015. U kwam in België aan op 23 september 2015, waar u 's anderendaags een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kieskaart neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u, hoewel u stelt analfabeet te zijn en geen Dari te kunnen lezen of schrijven, het Engels goed beheerst (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 8). Zo corrigeert u de notities van de tolk en u blijkt u de Engelse vragen van de protection officer goed te begrijpen (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 3, p. 16). U stelt dat u in Jalrez Engelse taallessen volgde (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 22). Gevraagd waarom u Engelse lessen volgde, stelt u dat u geen Dari wou en kon leren. Gevraagd waarom u geen Dari wilde leren, legt u de bevreemdende verklaring af dat u die vaardigheid niet bezit. Er hierna mee geconfronteerd dat het wel vreemd is dat u stelt niet de vaardigheid te hebben om uw eigen moedertaal te leren lezen of te schrijven, maar wel het Engels, geeft u het afwijkende antwoord dat u niet naar school ging toen u jong was omdat er gevochten werd (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 23). Nogmaals gevraagd waarom u dan precies Engels leerde komt u niet verder dan te stellen dat u van het Engels houdt en dat u niet van het Darinochtans uw moedertaal- houdt (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 23-24). Bovendien blijkt u geen enkele kennis van het Pastjoe te hebben (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 23). Aangezien Pasjtoenen de meerderheid uitmaken van de bevolking in Wardak en ook 45 procent van de bevolking van Jalrez Pasjtoen is, is het vreemd dat u hun taal in het geheel niet beheerst.

Bovendien is uw kennis van de Afghaanse kalender zeer beperkt. Wat betreft de namen van de maanden volgens deze kalender weet u enkel dat Hamal de naam is van de eerste maand en dat Mizan de naam van een herfstmaand is (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 13). Gevraagd naar de naam van de laatste maand van het jaar of de namen van de zomermaanden moet u het antwoord schuldig blijven. Bovendien lijkt u dan weer wel zeer vlot de Gregoriaanse kalender te kunnen hanteren. Zo weet u niet in welke maand volgens de Afghaanse kalender u Afghanistan hebt verlaten, maar weet u wel de exacte datum waarop u volgens de Gregoriaanse kalender bent vertrokken, namelijk 1 augustus 2015 (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 12-13). Gevraagd naar uw trouwdatum, antwoordt u dat u in 2007 bent gehuwd en gevraagd naar de sterfdatum van uw broer, verklaart u dat hij in februari 2015 is omgekomen (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.02.2015, p. 5 en 6). Ook in verband met incidenten die zich in Jalrez hebben voorgedaan of wanneer gepeild wordt naar uw dagelijks leven in dit district, hebt u de neiging om de Gregoriaanse kalender te gebruiken. Zo stelt u dat er in uw dorp in 2005 een waterpomp werd geïnstalleerd en verklaart u dat er op 2 juli een belangrijk incident

plaatsvond, hoewel u niet weet wanneer dit incident zich volgens de Afghaanse kalender heeft voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 19 en 22). U stelt dat de kalender heel moeilijk is voor u (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 24). Gevraagd hoe het dan komt dat u de westerse kalender zoveel beter kunt hanteren dan de Afghaanse kalender, geeft u het vage en ontwijkende antwoord "ik weet het niet, God weet het". Geconfronteerd met de vaststelling dat het vreemd is dat u wel vertrouwd bent met de westerse kalender maar niet met de Afghaanse, verklaart u dat u de westerse kalender gestudeerd en geleerd hebt. Gevraagd waarom u dat dan gedaan heeft, geeft u het vreemde antwoord dat u dit leuk vond (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 24-25). Er kan echter redelijkerwijze worden aangenomen dat u de kalender van uw eigen land van herkomst beter beheerst dan een voor u vreemd kalendersysteem, dat u op latere leeftijd hebt aangeleerd. Zeker wanneer gevraagd wordt om gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tijdens uw verblijf in Afghanistan te kaderen in de tijd.

Tevens is uw kennis over de verkiezingen in Afghanistan ontoereikend. Zo is het vreemd dat u verklaart te zijn gaan stemmen tijdens de recentste presidentsverkiezingen maar dat u, naast Abdullah Abdullah en Ashraf Ghani –die als winnaars van de eerste ronde van de presidentsverkiezingen uit de bus kwamen- geen enkele andere kandidaat voor deze verkiezingen bij naam kunt noemen, hoewel u stelt dat er veel waren (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 9-11 en 20). Bovendien slaagt u er niet om de vorige verkiezingen in Afghanistan enigszins te kaderen in de tijd. Gevraagd naar de recentste verkiezingen voor de laatste presidentsverkiezingen, verwijst u naar de verkiezing van Karzai maar stelt u dat u toen niet ging stemmen (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 10). Vervolgens gevraagd hoe oud u toen was, stelt u dat u jong was. Op de vraag of u al mocht gaan stemmen geeft u daarna het ontwijkende antwoord dat je ouder moet zijn dan 18 om te gaan stemmen. Gevraagd of u dan al ouder was dan 18, stelt u eerst dat u inderdaad ouder was dan 18, vervolgens dat u het niet weet en daarna dat u ouder was dan 20 (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 10-11). Wanneer u dadelijk daarna de vraag gesteld wordt waarom u toen dan niet ging stemmen, zegt u dat u jong was en misschien niet ouder was dan 15 (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 11). Ook herinnert u zich niet wanneer de recentste parlementsverkiezingen plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 19). Aangezien u aangeeft dat het uw wens was om te gaan stemmen, is het vreemd dat u er hoegenaamd geen idee van hebt wanneer de vorige verkiezingen in Afghanistan plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 11).

Ook is uw kennis over incidenten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in het district Jalrez niet toereikend. Zo is het opmerkelijk dat u geen weet hebt van demonstraties die zich in Jalrez hebben voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 25). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de lokale bevolking in Jalrez in de laatste jaren voor uw vertrek een aantal keer in groten getale op straat kwam om te protesteren. Zo kwamen er begin september 2010 duizenden mensen op straat in Jalrez nadat een Amerikaanse kerk ermee had gedreigd een Koran te verbranden. Ook kwamen in januari 2015 een duizendtal mensen op straat in Jalrez om de sluiting van de Franse ambassade in Kaboel te eisen toen het satirische weekblad Charlie Hebdo een week na de aanslag op hun redactie opnieuw cartoons publiceerden die de spot dreven met de Islam en de Profeet Mohammed. En minder dan een maand voor uw beweerde vertrek uit Jalrez braken er protesten uit naar aanleiding van de brutale slachting van een twintigtal leden van de lokale politie door talibanstrijders. In verband met dit laatste incident wordt bovendien opgemerkt dat u weliswaar op de hoogte bent van de exacte -Gregoriaanse- datum waarop het precies plaats vond, maar dat u er voor de rest zeer weinig van af weet. Gevraagd naar wat de reactie van de politiek was op dit incident, antwoordt u dat er geen reactie was of dat u zich toch niet herinnert (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 26). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat niet enkel de lokale bevolking na dit incident in opstand kwam (zie supra), maar dat dit incident tot op het hoogste politieke niveau werd onderzocht. Lokale drukkingsgroepen, veiligheidspersoneel en de gouverneur van de provincie Wardak eisten een onderzoek naar dit incident en het parlement volgde hen hierin. President Ashraf Ghani liet vervolgens een commissie samenstellen die dit incident onderzocht. Geconfronteerd met het feit dat dit incident grote politieke deining veroorzaakte zowel op lokaal als nationaal niveau, stelt u dat u niet meer in het land was toen dit gebeurde (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 26). Uit de voorhanden informatie blijkt echter dat de protesten in het begin van de maand juli plaatsvonden en dat ook de onderzoekscommissie kort na het incident in juli werd opgericht. U verklaart echter pas op 01.08.2015 uit Jalrez te zijn vertrokken (zie supra). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u geen TV keek. Nochtans had u eerder tijdens het interview al aangegeven naar de radio te luisteren. Hiermee geconfronteerd stelt u dat radio's nutteloos waren (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 21 en 26). Aangezien u uw hele leven lang op een tiental minuten stappen van het districtscentrum van Jalrez hebt gewoond en als garagist werkzaam was in de bazaar van Jalrez, mag redelijkerwijze worden aangenomen dat u van dergelijke demonstraties en incidenten beter op de hoogte bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 8 en 16).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u, niettegenstaande de kennis die u doorheen uw gehoor voor het CGVS tentoonspreekt met betrekking tot de geografie en de publieke figuren, niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde kieskaart wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. In verband met dit document wordt immers opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Waar aan verzoeker een gebrek aan medewerking wordt verweten, wijst verzoeker erop dat hij zich te allen tijde tijdig en correct heeft aangeboden bij de diverse gehoren en naar beste vermogen een zo gedetailleerd mogelijk antwoord heeft trachten te geven op de vragen. Hij vindt dat verweerder een contradictorisch besluit neemt waar deze stelt dat verzoeker niet voldoende heeft meegewerkt en niet voldoende inzichten heeft omtrent zijn reële verblijfssituatie en regio van herkomst om vervolgens te besluiten dat verzoeker gedurende het gehoor een verregaande kennis wist tentoon te spreiden omtrent de lokale geografie en publieke figuren. Verzoeker acht net deze elementen doorslaggevend om zijn herkomst op een betrouwbare wijze te kunnen achterhalen. Hij wijst er ook op dat hij gedurende zijn hele leven in hetzelfde dorp heeft gewoond en een eenvoudige job heeft uitgeoefend.

Verder wijst verzoeker erop dat hij gedurende de hele asielprocedure heeft volgehouden analfabeet te zijn, waardoor hij het Dari kan lezen noch schrijven. Een vluchteling die een hele internationale reisweg aflegt, dient zich volgens hem te behelpen, hetgeen zijn minieme kennis van het Engels verklaart. Deze kennis van het Engels kan geenszins de geloofwaardigheid van de door hem afgelegde verklaringen in de weg staan, aldus verzoeker. Zijn beperkte kennis van de Afghaanse kalender kadert hij eveneens in zijn analfabetisme. Betreffende zijn kennis van de Afghaanse verkiezingen, wijst hij erop dat van hem, gelet op zijn afkomst en het feit dat hij nooit enige verkiezingen heeft bijgewoond, geen verregaande politieke kennis kan worden verwacht. Hij stelt dat zijn interesses zich beperkten tot het lokale, dorpse niveau. Aangaande zijn kennis over incidenten en gebeurtenissen in het district Jalrez voert hij aan steeds te hebben verklaard dat hij zijn geboortedorp nooit heeft verlaten en hooguit verplaatsingen naar naburige dorpen heeft gedaan, waardoor zijn kennis beperkt blijft tot het dorpsniveau.

Verzoeker wijst erop dat in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op de eigenlijke asielmotieven die hij tijdens het gehoor uitgebreid heeft uiteengezet. Tevens wijst hij erop dat verweerder evenmin de algemene leefomstandigheden en veiligheidssituatie in de directe, dan wel de bredere omgeving van zijn geboortedorp schetst, zodat niet afgetoetst werd of hij al dan niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming.

2.1.1.2. In een tweede middel wijst verzoeker erop dat hij middels zijn contacten in Afghanistan thans de mogelijkheid heeft gehad om bijkomende documenten ter ondersteuning van zijn asielrelaas in handen te krijgen. Gelet op de moeilijke communicatie met zijn correspondenten in zijn land van herkomst, was hij niet in staat om eerder een kopie van deze documenten te ontvangen. Verzoeker voegt de volgende stukken toe aan zijn verzoekschrift: (i) zijn Afghaanse identiteitsdocument, (ii) het Afghaans identiteitsdocument van zijn echtgenote, (iii) zijn huwelijksakte, (iv) het Afghaans identiteitsdocument van zijn vader, (v) het Afghaans identiteitsdocument van zijn moeder, (vi) het Afghaans identiteitsdocument van zijn schoonvader, en (vii) diverse andere identiteitsdocumenten.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt de volgende stukken toe aan zijn verzoekschrift: zijn Afghaanse identiteitsdocument (stuk 1), het Afghaans identiteitsdocument van zijn echtgenote (stuk 2), zijn huwelijksakte (stuk 3), het Afghaans identiteitsdocument van zijn vader (stuk 4), het Afghaans identiteitsdocument van zijn moeder (stuk 5), het Afghaans identiteitsdocument van zijn schoonvader (stuk 6), en diverse andere identiteitsdocumenten (stukken 7-9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de bij het verzoekschrift gevoegde stukken 1 tot en met 9 door de Raad niet in overweging genomen.

Verzoeker voert aan dat hij als garagist werkzaam was in de bazaar van Jalrez, waar hij wagens van verschillende overheidsfunctionarissen herstelde. Hij kreeg een dreigbrief en, na de sluiting van zijn winkel en het herstellen van de wagens te plekke, een dreigtelefoon van de taliban, die eisten dat hij zijn werkzaamheden voor de overheid onmiddellijk zou stopzetten. Hierop verliet hij zijn land van herkomst. In de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers beweerde recent verblijf in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak, gelet op (i) het feit dat hij het Engels goed beheerst, terwijl hij verklaarde analfabeet te zijn en geen Dari te kunnen lezen of schrijven, (ii) zijn beperkte kennis van de Afghaanse kalender, (iii) zijn gebrekkige kennis van de verkiezingen in Afghanistan, en (iv) zijn gebrekkige kennis over recente incidenten en gebeurtenissen in het district Jalrez. Bijgevolg wordt evenmin geloof gehecht aan het aangevoerde asielrelaas, dat onlosmakelijk is verbonden met zijn ongeloofwaardig geacht verblijf in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak. De neergelegde kieskaart wijzigt de voorgaande vaststellingen niet.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke

kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofdte van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Betreffende verzoekers talenkennis en zijn analfabetisme, dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat zijn minieme kennis van het Engels wordt verklaard door het afleggen van een internationale reisweg, waarbij hij zich diende te behelpen. Nochtans verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS dat hij in Afghanistan Engelse taallessen heeft gevolgd (gehoorverslag CGVS, p. 22). Dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift plots een andere verklaring geeft voor zijn kennis van het Engels, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers profiel als analfabeet. Dit klemte des te meer daar verzoeker deze kennis in onderhavig verzoekschrift tracht te minimaliseren (*"minieme kennis"*), terwijl uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoekers kennis van het Engels geenszins als *"miniem"* kan worden omschreven. In dit opzicht is geheel onaannemelijk dat verzoeker zijn eigen moedertaal niet zou kunnen lezen of schrijven, maar dit wel zou kunnen in het Engels. Hij slaagt er tijdens zijn gehoor bovendien niet in een aannemelijke verklaring te bieden voor zijn analfabetisme met betrekking tot het Dari: *"Gevraagd waarom u geen Dari wilde leren, legt u de bevreemdende verklaring af dat u die vaardigheid niet bezit. Er hierna mee geconfronteerd dat het wel vreemd is dat u stelt niet de vaardigheid te hebben om uw eigen moedertaal te leren lezen of te schrijven, maar wel het Engels, geeft u het afwijkende antwoord dat u niet naar school ging toen u jong was omdat er gevochten werd (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 23). Nogmaals gevraagd waarom u dan precies Engels leerde komt u niet verder dan te stellen dat u van het Engels houdt en dat u niet van het Darinochtans uw moedertaal- houdt (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 23-24)."* Tevens dient vastgesteld dat verzoeker zijn documenten op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier, stuk 15) steeds zelf en met dezelfde handtekening ondertekende, hetgeen erop wijst dat hij wel degelijk in staat is om te schrijven.

Aangezien hiervoor kwam vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde analfabetisme, kan hij niet naar zijn analfabetisme verwijzen teneinde zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender te verschonen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt:

"Bovendien is uw kennis van de Afghaanse kalender zeer beperkt. Wat betreft de namen van de maanden volgens deze kalender weet u enkel dat Hamal de naam is van de eerste maand en dat Mizan de naam van een herfstmaand is (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 13). Gevraagd naar de naam van de laatste maand van het jaar of de namen van de zomermaanden moet u het antwoord schuldig blijven. Bovendien lijkt u dan weer wel zeer vlot de Gregoriaanse kalender te kunnen hanteren. Zo weet u niet in welke maand volgens de Afghaanse kalender u Afghanistan hebt verlaten, maar weet u wel de exacte datum waarop u volgens de Gregoriaanse kalender bent vertrokken, namelijk 1 augustus 2015 (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 12-13). Gevraagd naar uw trouwdatum, antwoordt u dat u in 2007 bent gehuwd en gevraagd naar de sterfdatum van uw broer, verklaart u dat hij in februari 2015 is omgekomen (zie gehoorverslag CGVS dd. 29.02.2015, p. 5 en 6). Ook in verband met incidenten die zich in Jalrez hebben voorgedaan of wanneer gepeild wordt naar uw dagelijks leven in dit district, hebt u de neiging om de Gregoriaanse kalender te gebruiken. Zo stelt u dat er in uw dorp in 2005 een waterpomp werd geïnstalleerd en verklaart u dat er op 2 juli een belangrijk incident plaatsvond, hoewel u niet weet wanneer dit incident zich volgens de Afghaanse kalender heeft voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 19 en 22). U stelt dat de kalender heel moeilijk is voor u (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 24). Gevraagd hoe het dan komt dat u de westerse kalender zoveel beter kunt hanteren dan de Afghaanse kalender, geeft u het vage en ontwijkende antwoord "ik weet het niet, God weet het". Geconfronteerd met de vaststelling dat het vreemd is dat u wel vertrouwd bent met de westerse kalender maar niet met de Afghaanse, verklaart u dat u de westerse kalender gestudeerd en geleerd hebt. Gevraagd waarom u dat dan gedaan heeft, geeft u het vreemde antwoord dat u dit leuk vond (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 24-25). Er kan echter redelijkerwijze worden aangenomen dat u de kalender van uw eigen land van herkomst beter beheerst dan een voor u vreemd kalendersysteem, dat u op latere leeftijd hebt aangeleerd. Zeker wanneer gevraagd wordt om gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tijdens uw verblijf in Afghanistan te kaderen in de tijd."

Met betrekking tot de verkiezingen in Afghanistan, stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift onder meer dat hij nooit verkiezingen heeft bijgewoond. Nochtans verklaarde hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde in 1392 (Afghaanse kalender) te zijn gaan stemmen (gehoorverslag CGVS, p. 9) en legde hij ter staving hiervan zijn kieskaart naar (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Dat

verzoeker in onderhavig verzoekschrift plots stelt dat hij nooit enige verkiezing heeft bijgewoond, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen en kan geenszins zijn gebrekkige kennis over deze verkiezingen verklaren. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gesteld als volgt:

“Tevens is uw kennis over de verkiezingen in Afghanistan ontoereikend. Zo is het vreemd dat u verklaart te zijn gaan stemmen tijdens de recentste presidentsverkiezingen maar dat u, naast Abdullah Abdullah en Ashraf Ghani –die als winnaars van de eerste ronde van de presidentsverkiezingen uit de bus kwamen- geen enkele andere kandidaat voor deze verkiezingen bij naam kunt noemen, hoewel u stelt dat er veel waren (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 9-11 en 20). Bovendien slaagt u er niet om de vorige verkiezingen in Afghanistan enigszins te kaderen in de tijd. Gevraagd naar de recentste verkiezingen voor de laatste presidentsverkiezingen, verwijst u naar de verkiezing van Karzai maar stelt u dat u toen niet ging stemmen (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 10). Vervolgens gevraagd hoe oud u toen was, stelt u dat u jong was. Op de vraag of u al mocht gaan stemmen geeft u daarna het ontwijkende antwoord dat je ouder moet zijn dan 18 om te gaan stemmen. Gevraagd of u dan al ouder was dan 18, stelt u eerst dat u inderdaad ouder was dan 18, vervolgens dat u het niet weet en daarna dat u ouder was dan 20 (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 10-11). Wanneer u dadelijk daarna de vraag gesteld wordt waarom u toen dan niet ging stemmen, zegt u dat u jong was en misschien niet ouder was dan 15 (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 11). Ook herinnert u zich niet wanneer de recentste parlementsverkiezingen plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 19). Aangezien u aangeeft dat het uw wens was om te gaan stemmen, is het vreemd dat u er hoegenaamd geen idee van hebt wanneer de vorige verkiezingen in Afghanistan plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 11).”

Met betrekking tot recente incidenten en gebeurtenissen in het district Jalrez, wijst verzoeker er in onderhavig verzoekschrift op dat hij, buiten verplaatsingen naar naburige dorpen, zijn geboortedorp nooit heeft verlaten en dat zijn kennis dus beperkt blijft tot het dorpsniveau. In de bestreden beslissing wordt er evenwel terecht op gewezen dat redelijkerwijze van verzoeker, als garagist die woonde op een tiental minuten stappen van het districtscentrum van Jalrez, kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van recente incidenten en gebeurtenissen in dit district, zeker deze die een verregaande impact hadden zoals de slachting van een twintigtal leden van de lokale politie door de taliban. In de bestreden beslissing wordt evenwel op pertinente wijze vastgesteld dat verzoekers kennis van recente incidenten en gebeurtenissen in zijn beweerde regio van herkomst tekortschiet: *“Ook is uw kennis over incidenten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in het district Jalrez niet toereikend. Zo is het opmerkelijk dat u geen weet hebt van demonstraties die zich in Jalrez hebben voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 25). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de lokale bevolking in Jalrez in de laatste jaren voor uw vertrek een aantal keer in groten getale op straat kwam om te protesteren. Zo kwamen er begin september 2010 duizenden mensen op straat in Jalrez nadat een Amerikaanse kerk ermee had gedreigd een Koran te verbranden. Ook kwamen in januari 2015 een duizendtal mensen op straat in Jalrez om de sluiting van de Franse ambassade in Kaboel te eisen toen het satirische weekblad Charlie Hebdo een week na de aanslag op hun redactie opnieuw cartoons publiceerden die de spot dreven met de Islam en de Profeet Mohammed. En minder dan een maand voor uw beweerde vertrek uit Jalrez braken er protesten uit naar aanleiding van de brutale slachting van een twintigtal leden van de lokale politie door talibanstrijders. In verband met dit laatste incident wordt bovendien opgemerkt dat u weliswaar op de hoogte bent van de exacte -Gregoriaanse- datum waarop het precies plaats vond, maar dat u er voor de rest zeer weinig van af weet. Gevraagd naar wat de reactie van de politiek was op dit incident, antwoordt u dat er geen reactie was of dat u zich toch niet herinnert (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 26). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat niet enkel de lokale bevolking na dit incident in opstand kwam (zie supra), maar dat dit incident tot op het hoogste politieke niveau werd onderzocht. Lokale drukkingsgroepen, veiligheidspersoneel en de gouverneur van de provincie Wardak eisten een onderzoek naar dit incident en het parlement volgde hen hierin. President Ashraf Ghani liet vervolgens een commissie samenstellen die dit incident onderzocht. Geconfronteerd met het feit dat dit incident grote politieke deining veroorzaakte zowel op lokaal als nationaal niveau, stelt u dat u niet meer in het land was toen dit gebeurde (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 26). Uit de voorhanden informatie blijkt echter dat de protesten in het begin van de maand juli plaatsvonden en dat ook de onderzoekscommissie kort na het incident in juli werd opgericht. U verklaart echter pas op 01.08.2015 uit Jalrez te zijn vertrokken (zie supra). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u geen TV keek. Nochtans had u eerder tijdens het interview al aangegeven naar de radio te luisteren. Hiermee geconfronteerd stelt u dat radio's nutteloos waren (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 21 en 26). Aangezien u uw hele leven lang op een tiental minuten stappen van het districtscentrum van Jalrez hebt gewoond en als garagist werkzaam was in de bazaar van Jalrez, mag redelijkerwijze worden*

aangenomen dat u van dergelijke demonstraties en incidenten beter op de hoogte bent (zie gehoorverslag CGVS dd. 02.03.2016, p. 8 en 16)."

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Bovendien laat verzoeker in onderhavig verzoekschrift na *in concreto* uiteen te zetten waarom andere elementen volgens hem meer van doorslaggevend belang zouden zijn om de geloofwaardigheid van zijn herkomst te achterhalen. Immers, het feit dat verzoeker bepaalde zaken wel correct wist te vertellen, kan mogelijkerwijze ook zijn ingegeven door (zelf)studie. Het betreffen immers geen elementen die enkel gekend zouden kunnen zijn door personen die zelf werkelijk in deze regio hebben geleefd.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van zijn reeds eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven in de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gezien het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde recent verblijf in het district Jalrez in de provincie Maidan Wardak. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de aangevoerde asielmotieven, die er zouden hebben plaatsgevonden.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid, a) tot en met e) is voldaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Tevens dient erop gewezen dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Tijdens zijn gehoor werd door de *protection officer* uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het belangrijk is dat verzoeker steeds de waarheid vertelt, ook over de verschillende verblijfplaatsen die hij heeft gehad,

alsook dat een verblijf elders in Afghanistan of in het buitenland niet automatisch negatieve gevolgen heeft voor zijn dossier (gehoorverslag CGVS, p. 15-16).

Er dient vastgesteld dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Maidan Wardak, district Jalrez aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust en verkeert de Raad in de onmogelijkheid, door verzoekers toedoen, na te gaan wat verzoekers (recente) verblijfplaatsen zijn. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker zelf meent dat hij nood heeft aan internationale bescherming, gelet op zijn bedrieglijke verklaringen over zijn herkomst. Indien verzoeker immers meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toen, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de asielinstanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn voorgaande verblijfplaatsen en eventuele andere nationaliteiten of verblijfsstatussen waarover hij beschikt(e).

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER